

Пам'яті Карпова Леоніда Михайловича

24 січня 2017 р. не стало Карпова Леоніда Михайловича – завідувача кафедри фізіології людини та тварин Одеського національного університету імені І. І. Мечникова, професора, доктора біологічних наук.

Народився Карпов Леонід Михайлович 14 січня 1943 р. у м. Донецьк. У 1961 р. вступив до фізичного факультету Одеського університету, який закінчив у 1966 р. Своє трудове життя Л. М. Карпов почав з 1967 р. на посаді асистента кафедри біохімії Одеського університету імені І. І. Мечникова. В цей період він розроблює і читає курс «Біофізика», низку спецкурсів з біохімії та активно займається науковою діяльністю. У 1971 р. захищає дисертацію на тему «Онтогенетичні особливості обміну та розподіл тіаміну та його фосфорорганічних похідних у тканинах білих шурів» та отримує звання кандидата біологічних наук

і продовжує працювати доцентом на кафедрі біохімії до 1990 р.

З 1979 по 1982 рр. працював в університеті м. Канакрі республіки Гвінея, де викладав французькою мовою лекції з курсу «Загальна біохімія» та «Біохімія вітамінів».

У 1991 – 2001 рр. працював в науково-дослідній лабораторії при біологічному факультеті Одеського національного університету та став її науковим керівником. Під його керівництвом лабораторія займалася вивченням фізіологічної дії біологічно активних речовин рослинного походження на окремі функціональні системи організму тварин. У 1994 р. Леонід Михайлович захистив докторську дисертацію на тему: «Регуляція специфічної активності і функціональних зв'язків вітамінів групи В, їх комплексів і похідних при різних станах організму».

Л.М. Карповим написано близько 250 наукових праць. З 2001 по 2017 рр. він очолював кафедру фізіології людини та тварин. На кафедрі проводили науково-дослідну роботу на тему «Вивчення стану фізіолого-біохімічних систем організму в умовах дії шкідливих і екстремальних факторів». Л.М. Карпов успішно та професійно читав лекції з фізіології та низку спецкурсів з прикладної фізіології.

Під час завідування кафедрою Л. М. Карпов показав себе як вмілий організатор колективу, навчального процесу. Він виявляв уважне та чуйне ставлення до людей, вміння прислухатися до думки колег. Його поважали як співробітники кафедри чи факультету, так і студенти.

Всі, кому пощастило з ним працювати, будуть завжди пам'ятати Л. М. Карпова, колегу, керівника і вчителя.

АВТОРАМ ПРО ЖУРНАЛ

Для публікації в «Фізіологічному журналі» приймаються оригінальні статті з основних розділів фізіології, а також огляди (на замовлення редакції), які відображають найбільш актуальні її проблеми, статті з історії вітчизняної та світової фізіологічної науки, які висвітлюють генезис і еволюцію ідей, виникнення та розвиток наукових шкіл, творчі портрети вчених, забуті імена науки, дискусійні статті, рецензії на статті та нові видання, наукову хроніку, оформлені відповідно наступних вимог.

Подання та робота з рукописами

Автор подає рукопис статті у друкованому вигляді (два примірники, разом з оформленим ліцензійним договором) та в електронній формі.

Друковані примірники рукопису можна надіслати звичайною поштою (простим листом) або особисто принести до редакції.

В електронному форматі рукопис можна прислати електронною поштою як прикріплені файли.

Правила оформлення рукопису подано нижче.

Поштова адреса редакції:

Редакція «Фізіологічний журнал», Інститут фізіології ім. О.О. Богомольця НАН України, вул. Богомольця, 4, Київ 24, 01024

Телефон для довідок: 256-25-27; 253-07-45 Адреса електронної пошти:

fiziol_z@biph.kiev.ua

Матеріали статті – текст, резюме, список літератури, підписи до рисунків і таблиці – оформлюються одним файлом. Окремим файлом оформлюється кожний рисунок. Усі сторінки рукопису нумеруються. Крім того, в тексті слід вказати де саме треба розмістити рисунки/таблиці. Формат файлів для тексту і таблиць – документ MS Word (doc, docx або rtf), для рисунків та іншого ілюстративного матеріалу – tif, bmp, wmf, gif, jpg, eps або pdf.

На окремій сторінці варто навести відомості про авторів: прізвище, ім'я, по батькові, поштову і обов'язково електронну адресу, номери службових й домашніх телефонів із кодом міста, номери мобільних телефонів. Якщо авторів кілька і вони працюють у різних установах, слід позначити арабськими цифрами (індексами) у кінці прізвищ авторів відповідність установам, в яких вони працюють.

Датою отримання рукопису вважається дата надходження його до редакції. У разі одержання статті, оформленої з порушенням цих правил, редакція залишає за собою право статтю не приймати, не рецензувати і не повертати авторам, про що їх повідомляє.

Поданий до журналу рукопис обов'язково рецензується провідними спеціалістами у відповідній галузі. У разі необхідності рукопис направляється авторам на доопрацювання. Після доопрацювання рукопису згідно із зауваженнями рецензентів автор надсилає його до редакції в електронному та друкованому вигляді разом із відповідями рецензентові протягом одного місяця. Рукопис, що отримав недостатньо високу оцінку рецензентів, відхиляється як невідповідний профілю та вимогам до рівня публікацій журналу.

Для контрольного ознайомлення з відредагованою статтею редакція надсилає авторові електронною поштою верстку, яку треба терміново вчитати і не пізніше трьох наступних днів електронною поштою повідомити редакцію про виявлені помилки (зазначивши сторінку, колонку, абзац, рядок, де слід зробити виправлення) або про їх відсутність. На цій стадії роботи з рукописом не дозволяється заміна тексту, рисунків, таблиць. Якщо відповідь від авторів вчасно не надійшла, редакція залишає за собою право затримати публікацію статті.

Загальні вимоги до рукописів

Обсяг експериментальної роботи зі списком цитованої літератури, таблицями та рисунками з підписами, що пояснюють одержані результати (все на окремих сторінках), має не перевищувати 15 сторінок (30 тис. знаків), огляду – 20 сторінок (40 тис. знаків), надрукованих на принтері. Список цитованих джерел (у порядку згадування) для експериментальних робіт повинен не перевищувати 20 джерел, для оглядів – 60.

Рисунки, фотографії, схеми тощо можуть бути чорно-білими або кольоровими.

Рукопис статті має бути підписаний кожним автором.

Наприкінці статті після списку літератури додаються назва статті, ініціали та прізвища авторів, офіційні назви установ, де виконано роботу, електронна адреса. Резюме і ключові слова російською та англійською мовами відповідно до оригінального українського тексту. Якщо статтю написано російською чи англійською мовою, ця інформація подається відповідно українською та англійською чи українською та російською мовами.